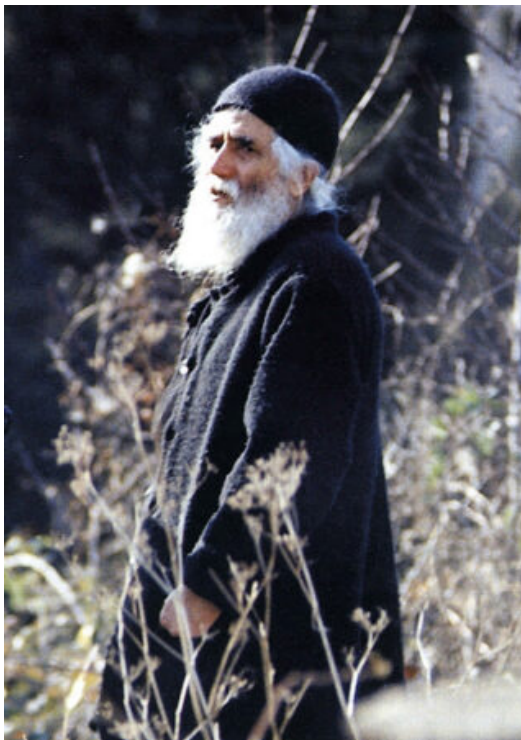

19 Σεπτεμβρίου 2021

Όσιος Παΐσιος: Αν η πίστη μας είναι χλιαρή, και η αγάπη μας θα είναι χλιαρή!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Όσιος Παΐσιος Αγιορείτης (1924-1994).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Γέροντα, τι σχέση υπάρχει ανάμεσα στην πίστη και την αγάπη;

- Πρώτα είναι η πίστη και μετά έρχεται η αγάπη.

Πρέπει να πιστεύη κανείς, για να αγαπάη.

Δεν μπορεί να αγαπήση κάτι που δεν το πιστεύει.

Γι' αυτό, για να αγαπήσουμε τον Θεό, πρέπει να πιστέψουμε στον Θεό.

Ανάλογη με την πίστη που έχει κανείς είναι και η ελπίδα και η αγάπη και η θυσία για τον Θεό και τον πλησίον.

Η θερμή πίστη στον Θεό γεννάει την θερμή αγάπη προς τον Θεό και προς την εικόνα του Θεού, τον συνάνθρωπό μας.

Και από την υπερχειλίση της αγάπης μας -που δεν χωράει στην καρδιά και χύνεται έξω- ποτίζονται και τα καημένα τα ζώα.

Πιστεύουμε πολύ, αγαπάμε πολύ.

Αν η πίστη μας είναι χλιαρή, και η αγάπη μας θα είναι χλιαρή.

Αν η πίστη μας είναι θερμή, και η αγάπη μας θα είναι θερμή.

Η πίστη μας πρέπει να έχη φιλότιμο και από' κει ξεκινάει ο φιλότιμος αγώνας.

Και όσο αγωνίζεται κανείς φιλότιμα, τόσο αυξάνει και η πίστη, αυξάνει και η αγάπη.

Πολύ βοηθάει στον φιλότιμο αυτόν αγώνα να σκέφτεται ο άνθρωπος τις ευεργεσίες του Θεού.

Ένας που έχει φιλότιμο δεν σκέφτεται αν υπάρχει ή δεν υπάρχει Παράδεισος, αλλά αγωνίζεται, γιατί πιστεύει στον Θεό και Τον αγαπάει.

Ενώ ένας που δεν έχει φιλότιμο, θα αρχίση να σκέφτεται: «Και γιατί να αγωνισθώ; Άραγε υπάρχει Παράδεισος; Υπάρχει Κρίση»;

Και όταν κανείς είναι αχάριστος, ο,τι και να τον κάνης, αχάριστος θα είναι.

Ο φιλότιμος και στους πειρασμούς δοξολογεί τον Θεό, και σιγά-σιγά φθάνει να ευγνωμονή συνέχεια τον Θεό, οπότε έρχεται η θεία αλλοίωση στην ψυχή του και χαίρεται συνέχεια και αγάλλεται.

Άλλος και πειρασμούς μπορεί να μην έχει, αλλά μόνον ευλογίες, και ποτέ να μην είναι ευχαριστημένος.

Μετά την αγάπη προς τον Θεό έρχεται η θυσία.

Και όταν υπάρχει θυσία χωρίς ιδιοτέλεια, τότε αρχίζει κανείς να έχει και θεία γεγονότα.

Να κάνω μια θυσία όχι για τίποτε άλλο, αλλά για τον Θεό που έφτιαξε αυτό το σύμπαν και μας δίνει τόσες ευλογίες.

Βλέπεις, οι ειδωλολάτρες που θεοποιούσαν την φύση, λάτρευαν τον ήλιο, τα ποτάμια και έφθναν να θυσιασθούν γι' αυτή τους την πίστη.

Αν λοιπόν εκείνοι θυσιάζονταν για την δημιουργία, πόσο μάλλον εμείς πρέπει να θυσιασθούμε για τον Δημιουργό!

Οι άνθρωποι δεν πιστεύουν και γι' αυτό δεν θυσιάζονται.

Όλη η αδιαφορία από' κει ξεκινάει. Άλλος βρίζει τα θεία, άλλος μισοπιστεύει και ταλαιπωρείται.

Για να χαίρεται πραγματικά κανείς, πνευματικά, πρέπει να πιστεύη και να αγαπάη.

Απόσπασμα από το βιβλίο Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου (νυν οσίου Παΐσιου) «Πνευματική Αφύπνιση, Λόγοι Β'» έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

<https://bit.ly/3ICE91w>